

TALVE SAADIKUD

Karl Vaila

O s a l i s e d :

Tuisueit:

Kuusk:

Lumehelves:

I Pakasepoiss:

Lumehelbed:

Pakasepoisid:

* * * * *

Lavale tulevad Lumehelbed tantsides. Järgneb muusika saatel Lumehelveste tants. Tantsu lõppedes tulevad lavale Tuisueit ja Pakasepoisid, suured valged kotid seljas.

Tuisueit: (Rääkides käib ja vaatab ringi) Siin me siis jälle oleme! Vana lugu vaatab vastu: kuivanud rohukõrvi ja kollaseid lehti kõik maa täis. Nii pehme ja mudane kui astud. Jões ja järved alles lahti, kuku kogemata kopsti! sisse. Nagu mul mullune asi oleks meelest läinud, kui põlvini pihmesse rabasse vajusin. Oli tegemist, et välja saada, sula kas või sinnasamasse ära.

I Pakase-

poiss: Ei, Tuisuema, tänavu seda ei juhtu! Meil on küllalt külma kottides kaasas. Teeme maa kõvaks, ehitame tugevad sillad jõgedele ja järvedele. Soo ja rabaga on küll rohkem tegemist. Seal peame Põhjatuulega koos talveteed ehitama ja see võtab aega.

I Lume-

helves: Ja meie, tuisutütred, katame kõik valge vaibaga. Puistame pehmet lumevahtu nii palju kui Põhjapilved seda meile siia jõuavad tuua.

Tuisueit: Muidugi! Peame hakkama nobedasti tegutsema. Terve pika suve ja sügise oleme Põhjamaal laiselnud ja tukkunud. Nüüd asume tööle! Kus on lumepallid? Kus on sillalauad? Ja, poisid, nüüd tehke pakase-paunad lahti! Tehke sillad tugevad ja maa kõvaks, et mul oleks hea siin talvetantsu lüüa!

Kõik Pa-

kasepoisid:

Sillalauad Põhjapilvil
juba toodud siia.
Jõgedele kiiresti need
tuleb katteks viia.

Järvevete uued kaaned
külmutada vaja.
Kiiresti kõik sood ja rabad
saagu talve-rajad.

Kõik Lumehelbed: Lumevaiba säravama
koome härmaniidist.
Maa ja põõsad saagu katted
talve valgest siidist.

Pilvevakast toome alla
helki'va lumejahu.
Üle kõige puistame siis
sädeleva vahu.

Tuisueit: (Rõõmsalt) Jah, nii paneme talve siin maha! Aga enne kui me
kõik nüüd nobedasti tööle asume, peame seda meeles, et kõike
külma ega lund ei või kohe alguses ära kulutada. On parem,
kui pilvelaos ja pakase-paunas pisut tagavara leidub. Ärge
unustage, et Lõunatuul on meie salakaval vaenlane. Tal on
soojavakk hõlma all ja sellega ta püüab meie tööd ja vaevad
kõik jälle ära sulatada. Lõunatuulega on meil alati palju
rabelemist. Ootame, kuni Põhjakodust saadetakse meile siia
suuremaid talve tagavarasid, siis ei karda meie isegi Lõuna-
tuult!

I Pakase-
poiss: Ei Lõunatuul meie vastu saa! Kui ta meid segama tuleb, küll
näed, Tuisuema, kuidas ta siit varsti härmas ninaga minema
tormab, kui meie talle oma pakase-pauna pisut avame!

I Lumehelves: Ja meie paneme Lõunatuulele veel tuisumütsi pähe ja lume-
salli kaela! (Kõik naeravad rõõmsalt.)

Tuisueit: Olote mul tublid ja tragid tütreid ning pojad. Kui maa on
kord ilusasti valges ehtes, siis ehime ka jõuludeks kõik
virmaliste sära ja härmatiste hõbedaga.

Kõik Lumehelbed: Kui on kootud lumekangas,
hanged saanud laiad,
sillutatud talveteed ja
soojas vaibas aiad.

Ehime siis metsapuud
ning põõsadki veel ära:
Puistame neil' talve-ehteks
Põhjavalge sära.

Ja kui jõuab jõuluõhtu -
tuisutuba tühi!
Igal aknal koputame,
soovime: häid pühi!

K õ i k :

R Õ Õ M S A I D J Õ U L U P Ü H I !

E e s r i i e